SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 31. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 15de November, 1923. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 46

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

FRANSMÄNNEN VS. TYSKARNA

Oroligheterna i Tyska Riket göra fransmännen oroliga.

Kunna mobilisera 200,000 soldater om så skulle behövas.

Fransmännen synas icke vara synnerligen belåtna med händelserna i Tyskland. De frukta tydligen, att tyskarna under inflytandet av de många brytningarna skulle kunna falla på idén att vända sig med beväpnat motstånd mot Frankrike.

Den 8 dennes kom meddelande, att premier Poincaré sänt order till franska ambassadören i Berlin att underrätta tyska regeringen, att Frankrike ej kommer att tolerera en diktaturregerings etablerande i Tyskland. Anledningen härtill är att finna i en fruktan för, att om de element, som nu sträva efter makten i Tyskland, verkligen skulle lyckas äri, så skulle detta framkalla fran för antingen ett hämndkrig mot Frankrike eller ock en röd revolution, och bägge dessa element äro lika farliga för Frankrikes säkerhet.

Samtidigt meddelas, att ambassadör-Rådet efter sammanträde sänt Tyskland ett ultimatum, vari fordras, att svar ges förre lördagen, huruvida tyska regeringen ämnade ge den interalliierade militärkontroll-kommissionen tillåtelse att omedelbart fullföra sitt uppdrag. Detta ultimatum väntades efter påtryck av premier Poincaré, som är angelägen att förvissa sig om, huruvida de tyska militärstyrkorna överskrida 100,000 soldater, tillåtna genom Versaillesfördraget.

Fransmännen frukta, att tyskarne möjligen kunna anordna beväpnade anfall på ockupationstrupperna i Ruhr och ha redan börjat vidtaga åtgärder och steg för att förebygga denna fara. Första steget de militära myndigheterna komma att vidtaga, är att söka räta ut försvarslinjen längs westfaliska gränsen, då Ruhr nu bildar en fyrkant, som är öppen för anfall från tre sidor. Detta skydd kan åstadkommas genom att förlägga en del strategiska punkter till södra gränsen. Dylika truppförflyttningar kunna företagas när som helst.

Om omständigheterna så fordra, kan Frankrike lätteligen sätta 200,000 soldater i verksamhet på en kort tid. 55,000 soldater befinna sig redan i Ruhr; i Rhenprovinsen äro 95,000 förlagda, och ännu ett 50,000-tal soldater befinna sig i omedelbar närhet av gränserna och äro sålunda lätt tillgängliga vid förefallande behov.

Större garnisoner äro placerade i Metz och Strassburg, och mindre dylika äro förlagda längs Rhenfloden i Elsass, medan reserver dessutom finnas i Belfort, Epinal och Verdun. Fransmännen påstå sig ingalunda bli förrumplade eller överraskade i händelse tyskarne skulle gå fientligt tillväga, ty dess intelligenskår påstås vara fullständigt organiserad.

Meningsutbyten ha ägt rum mellan Frankrike och de allierade rörande vilken ställning de böra intaga, i händelse fasciströrelsen i Bajern skulle sträcka sig till andra stater i Tyska Riket. På morgonen den 9 dennes hade Poincaré ett längre samtal med krigsministern Maginot och inrikesministern Maunoury. Det interalliierade ambassadör-Rådet hade sammankallats till ett möte på kvällen samma dag för att diskutera situationen i Tyskland.

DR S. ALMQUIST DÖD.

Med honom bortgick en mycket framstående demagog.

Den kände pedagogen och botanisten, förre rektorn för Reallärverket i Stockholm fil. dr S. Almquist avled nyligen i sitt hem i Djursholms stad. Han var född 1844.

Han var född i Stockholm och son av prosten Oscar Almquist. 1869 blev han fil. dr i Uppsala. Under åren 1870—1880 var han lärare vid Beskowska skolan, och under åren 1875—1880 lärare vid lärarinnesemariet. 1880 blev han lektor vid Stockholms reallärverk, vars rektor han sedan var från 1891 till 1906.

Rektor A. har blivit känd genom sitt flertal vetenskapliga arbeten. Han har gav delvis tillsammans med andra svenska läroböcker i naturkunnighet och skrev många uppmärksammade botaniska uppsatser. Han har också givit en bok om Gunnar Wennerberg, hans tid och gärning.

Förra bulgariska statsrådet Gheseleff lönnmördades och förra bulgariska sändebudet till Tyskland Gochoff sårades den 31 oktober i Sofia. Attentatsmännen undkommo.

Småstater bilda baltisk allians

Estland och Lettland ingå ömsesidiga traktat.

Lettland får suveränitet över den svensk-bebodda Runö.

Frågan om att bilda en baltisk allians, bestående av småtaterna runt Östersjön, vilka en gång i tiden tillhörde Ryssland, nämligen Polen, Lithauen, Estland, Lettland och Finland, har länge varit på tal. Nu meddelas emellertid i pressen, att en mindre allians nyligen ingåtts mellan Lettland och Estland. Underhandlingarna härom ha pågått i Riga mellan utrikesminister Askel från Estland och premierminister Meyrowitz från Lettland, vilka ledde till följande resultat:

(1) En traktat rörande bestämmandet av gränserna mellan de två nationerna. (2) En traktat rörande en tullförening. (3) En traktat rörande en försvarsallians samt (4) en preliminär handelstraktat.

Ömsesidiga fordringar de två länderna mellan avskrevos. Lettland efterskänker sin fordran av 30,000,000 guldmark, som det hade att fordra från sin nordlige granne, såsom ett tacksamt erkännande av den hjälp, som Estland visade Lettland under kriget mot Ryssland 1919.

Ett annat viktigt spörsmål, som blev avgjort, var tvisten rörande äganderätten av Runö. Lettland har hittills gjort anspråk på denna ö av militära skäl. Den ligger nämligen mitt i mynningen av Rigabukten, strax utanför gränsskillnaden mellan Estland och Lettland. Om Runö vore befästad, skulle den vara lika betydelsefull för Riga som Kronstadt är för Petersburg.

Runö bebos av omkring 400 fiskare av svenskt ursprung. Befolkningen talar ännu en gammal svenska, något utblandad med lettiska ord. Öns namn, liksom ock de i närheten liggande Ösels och Dagös, är svenskt.

Lettland har tillerkänt Estland suveränitet över ön, men de komma att gemensamt upprätta en radiostation samt några fyrtorn på densamma. Det är icke alldeles uteslutet, säga pressmeddelandena, att denna allians kanske är början till en större allians mellan östersjöstaterna.

LLOYD GEORGE ÅTER I BRESCHEN

Har än en gång lyckats skaffa sig stor popularitet.

Det förestående allmänna valet i England börjar alltmera tilldraga sig intresset. De två konferenserna, som hållits i London, äro nu praktiskt över, och de beslut och resolutioner, som där avfattades, av vilka en del äro av rätt så komplicerade karaktärer, torde otvivelaktigt framkalla ej så lama diskussioner och oppositioner, såväl under det federala valet som i parlamentet.

Lloyd George har nu återkommit till England och hals över huvud kastat sig in i storpolitiken. Det sättvarpå Lloyd George mottagits under sin resa på den amerikanska kontinenten, låter mycket tala om sig i England, och Lloyd George är åter en av storpolitikens främsta män och en av dess mest populära. — Genast vid sin hemkomst upptog han stridshandsken och advocerar en frihandelspolitik, som gjort honom till en förgrundsfigur i Englands politik igen, churu han, då han lämnade England, ansågs för politiskt död och för alltid uh spelet. Lloyd George har återigen gjort en av sina många lyckade kupper och torde än en gång ha äran räknas bland "landets främste."

Ett hemskt majestätsbrott begicks härförliden i Doorn i Holland mot förre kejsarens andra hustru, prinsessan Herminie. En liten pojke kastade en liten sten, som snuddade vid örat på Herminie. Hennes make befallde pojkens far att exemplariskt bestraffa majestätsförbrytaren.

Föreningen för negrernas skydd och evangelisering har hos regeringen hemställt, att en undersökning anställes rörande en massa grymheter, som av belgiska tjänstemän begåtts mot negrerna i belgiska Kongo. Så meddelas bl. a., att då negrer voro ovilliga att bli vaccinerade, slog man rep om deras halsar och drev dem i flockar till de fem eller sex dagsresor från deras hem belägna vaccinationsplatserna. Under en dylik färd omkommo icke mindre än 27 av negerflocken på grund av de lidanden, de måste utstå. De grymheter, som under årens lopp utövats av belgier mot de arma negrerna i Kongo, äro så nattsvarta, att de knappast med ord kunna beskrivas.

HEDENSTJERNA NÖDGAS ATT AVGÅ

Förordar ett försvarsförbunds bildande mellan Finland och Sverige.

Måste på grund av motståndet inlämna sin avskedsansökan.

Ett telegram från Stockholm den 31 oktober omtalar, att ett av utrikesminister Hederstierna hållet anförande, förordande ingåendet av ett försvarsförbund mellan Sverige och Finland, framkallat ett livligt meningsutbyte, i synnerhet i den konservativa pressen, som gynnar förslaget.

Sveriges förhållande till Finland betraktas som en av de viktigaste punkterna i hela försvarssituationen. I många kretsar framhålles också, att bibehållandet av Finlands oberoende är väsentligt för Sveriges försvar. I telegrammet omnämnes även att Estland, Lettland och Lithauen äro så ytterst "proskandinaviska," att de sträva efter ekonomiskt och kulturellt samarbete.

Ett senare telegram, daterat den 2 oktober, meddelar, att utrikesminister Hederstierna per kabel inlämnat sin afgångsansökan till kung Gustaf, som samma dags morgon anlänt till London för att bevista kronprinsens bröllop. Avskedsansökan föranleddes av den häftiga kritik, som från vänsterhåll riktats mot Hederstierna för hans förslag om den svensk-finska alliansen.

Utrikesministerns uppmärksammade tal hölls vid en bankett och förutsatte, att Sverige måste ingripa till Finlands hjälp, om sistnämnda land bleve angripet. Jag är övertygad, yttrade han, att svenska folket en gång skall vakna till insikt om, att Finlands försvar är av högsta vikt för Sveriges försvar.

En bild från dagens Tyskland

Den söndermalda familjen.

Ur ett resebrev till "Politiken" av författaren Algot Ruhe avtrycka vi följande brottstycke:

För att ge en bild av det civiliserade armodet torde skildringen av ett enstaka fall, med dess intima smådrag, vara alldeles tillräcklig.

I över 25 år har jag känt den musikerfamilj, hos vilken jag f. n. bor. Visserligen ha de sedan krigsutbrottet 1914 inte fått något livstecken, tills jag nu en vacker dag oförberett ringde på deras dörr. På grundval av goda minnen om fotvandringar, julfäster, sommarkvällar i trädgården, många starka gemensamma intressen, blev mottagandet så innerligt, som hade skilsmässan varat ej i åratal, utan blott ett par veckor.

Efter att som världsbekant pianovirtuos länge nog ha flackat omkring på jorden, öppnade min vän och hans hustru, som är sångerska, ett musikkonservatorium, som för ett par år sedan räknade över 1,500 lärjungar och hade filialer på ett dussin ställen i stor-Berlin.

Jag hade inte varit många timmar i huset, förrän det stod klart, att här hade markkatastrofen gjort rent hus. Det var ett av dessa tusen hem, som hållas vid liv genom vad familjen styckevis kan avyttras. Till och med den sista sparslanten, man hoppats kunna leva på över ferien, tills elevernа kommo med friska avgifter, hade på något underligt vis smultit in, runnit bort mellan fingrarna, medan man höll den i hand. Ena veckan rätt många miljoner på banken —och ett par veckor efter visar sig, att de miljonerna knappt räcka till en klick smör. Det påminner om en vacker historia av ryssen Leonid Andrejev: ett barn, som fått en vaxdocka, hon drömde förtjust om men aldrig fick se igen, ty på morgonen var den borta, försvunnen, av misstag slängd undan på kaminen, där den obarmhärtigt smält och runnit bort...

Den sparslant, mina vänner musikerna satt sitt hopp till, av den var bara namnet kvar. Miljoner hade mistat sin köpkraft, som en blödande tjur sjunker hop. Armodet hade hållit sitt intåg i huset, och framtiden låg hotande mörk. Sparsamhet, ja, njugghet hade kriget lärt. Inskränkning på alla håll och kanter. Var man slängd och övad i. Allt guld hade staten fått, det Kaiser, fosterlandet rafsat åt sig, ringar, urkedjor, smycken, voro sen länge ersatta med järn. Från musikinstitutets tjogtals pianon voro alla ljushållarna av mässing konfiskerade, alla kärl av brukbar metall från köket. Det man hittills gått igenom var försakelse, bitter nog, men vad gör man inte för fosterlandet, i synnerhet när man är så illa tvungen eller inbillar sig det har nytta med sig! Det som nu kom, var

(Forts. å sid 4.)

Grand Forks köper kraft från city hydro

Dakota-delegation söker förvärva 20,000 hk. elektrisk kraft från Wpg.

Glassco föreslår en kombination av småstäder för uppköp av kraft.

Grand Forks, N. D., har inlämnat ansökan till Winnipeg Hydro för köp av elektrisk kraft och lyse för att sålunda kunna få billigare kraft än vad de nu ha i Grand Forks.

Borgmästare O'Keefe och flera medlemmar av Grand Forks stadsstyrelse avlade häromdagen ett besök hos J. G. Glassco, föreståndare för Winnipeg Hydro, för att finna ut, om stadens elektricitetsverk kunde leverera 20,000 hästkrafter till Grand Forks.

Mr Glassco påpekade, att det vore stora omkostnader förenade med att leverera elektrisk ennergi till endast en stad, men föreslog, att flera städer i Minnesota och Nord Dakota organiserade sig och köpte kraft från Winnipeg, varigenom de med kraftledningsbyggandet förenade omkostnaderna kunde fördelas på konsumenterna och således individuellt sänkas.

Delegationen undrade, om det ej vore möjligt för staden att bygga en 90 mil lång transmissionsledning till Emerson, om den där möttes av en 100-mils ledning från Grand Forks, vilket föranledde Glassco att ånyo påpeka, att det icke ville vara lönande för något bolag att så göra, då det gällde endast en kund, som konsumerade endast 2,000 hästkraft. Om man ej lyckades organisera ett syndikat av småstäder i de två staternas nora städer, föreslog Glassco som alternativ installerandet av moderna Diesel-generatorer, varigenom det skulle bli möjligt för staden att sälja kraften till 6 cent pr kilowatt i stället för 12 cents — det nuvarande priset. Mr Glassco påpekade, att det vore mycket lättare utförbart att leverera kraft till ett nät med städer i Minnesota och N. D. än att leverera till ett isolerat samhälle av Brandons storlek.

I samband härmed kan meddelas, att stadens "standby-plant" kommer att bli i det närmaste färdig i höst. På grund av lämpligt väder har arbetet framskridit långt. Anläggningen kommer att bli fullständigt färdig i vinter, med undantag av skorstenen, upplyste mr Glassco. 70 fot av skorstenen — lika med byggnationens höjd — skall färdigbyggas nu, men de återstående 160 fot skola byggas nästa vår.

Kreaturshandeln med Storbritannien

Enligt telegram från London komma representanter för den canadensiska och engelska regeringen att sammanträda i London för att söka åstadkomma en överenskommelse, varigenom man kan underlätta kreaturshandeln mellan de båda länderna.

Detta var en av frågorna, som den 26 dennes sysselsatte den ekonomiska konferensen i London. Efter stora ansträngningar lyckades man upphäva förbudet mot införsel till England av levande kreatur för slakt, men den canadensiske delegaten klagade över, att de regleringar, som finnas, göra mycket att förringa värdet därav. Premier King och Hon. P. G. Graham klagade över, att den brittiska regeringen ej i allo följt överenskommelsen, alldenstund lagen restrikterade införseln av levande slaktdjur men tillät levande djur för avels skull. Det hade emellertid i praktiken visat sig, att även dessa hindrats inkomma, då jordbruksdepartementet vägrat att utge de nödvändiga "standing order." Man framhöll, att nu gällande föreskrifter ej endast voro orättvisa gentemot Canada, men att de tyddes olika vid olika hamnar. Detta verkade ofördelaktigt på kreatursskeppningen till Storbritannien. "Stockers" klassificerades såsom "fat" och måste slaktas under "The Disease of Animals Act." Detta i sig självvt framkallade ett dåligt intryck. Dessa halvgödda kreatur såldes dessutom som canadensiskt kött, varigenom det canadensiska köttets rykte skadades.

Premier King yrkade på en grundlig revision av kreaturslagen. Sir Robert Sanders, president för jordbruksnämnden, förklarade, att förbudet mot införsel av kreatur för slakt förestavades av önskan att skydda den inhemska kreatursaveln. Han föreslog emellertid en större införsel av avelsdjur, ett förslag, som livligt senterades av alla vid konferensen.

IMP. KONFERENSEN AVSLUTAD

En massa resolutioner och traktat ha antagits.

Domänerna kunna själva bestämma över sitt försvarsväsende.

Såväl den imperiella som den ekonomiska konferensen i London har nu nått sitt slut. De otaliga sessionerna, de talrika middagarnna, med de frasrika diplomatiska talen och alla komité- och kommissionstilsättanden ha alltså nått en ända.

Det är svårt att ur de digra luntorna av pressreferat och rapporter kunna avgöra, vad som verkligen uträttats. De officiella texterna av alla resolutioner äro ej ännu offentliggjorda, men en ledamot av den canadensiska delegationen har summerat upp följande resultat, betraktade ur canadensisk synpunkt.

1. En klarare förståelse av Canadas ställning med avseende å imperiella förbindelser och förpliktelser.

2. Erkännande av principen om självständig handlingsfrihet i affärer av särskild betydelse för en viss del av imperiet, förenat med villighet att samarbeta i frågor av allmänt gemensamt intresse.

3. En klarare förståelse av de nuvarande domänernas eller kolonierna rättigheter med avseende å fördrags och traktats upprättande med allmänt godkännande av självständiga handlingar i stil med Canadas traktater från Versaillesfördraget till det omstridda fiskefördraget med Förenta Staterna.

5. Påvisades varje domäns eller kolonis plikt att själv åtaga sig ansvaret för sitt eget försvar.

6. Erkännande av principen, att det är parlamenten och folket i respektiva domäner och kolonier, som ensamma kunna avgöra omfattningen av sitt försvarsväsende.

Dessa äro de huvudsakliga resultaten från den ekonomiska konferensen. Canadas huvudsakliga vinst av den ekonomiska konferensen ligger i ökade förmåner, som tillerkänts detsamma i kommersiellt avseende. Konferensen har ock antagit en formell resolution rörande bildandet av en imperiell ekonomisk komité, bestående av 4 medlemmar från England och två från varje koloni.

Förslag till program

för svenska baptisternas Alberta halvårskonferens, som hålles i Water Glen den 30 dec. 1923.

Fredagen den 30 november.

Kl. 2:30 e. m. Bönemöte av pastorn å platsen, E. Hindorff.

Kl. 3 e. m. Bibelbetraktelse av M. Bergh.

Kl. 7:30 e. m. Bönemöte av S. Olsenberg. Predikan av P. M. Meyer.

Lördagen den 1 december.

Kl. 10 f. m. Bönemöte av O. Larsson.

Kl. 10:30. Tal av J. P. Erickson över "Vår framtid i Alta såsom ett svenskt samfund."

Kl. 2:30 e. m. Bönemöte av Henry Sorenson.

Kl. 3 e. m. Bibelbetraktelse över Jak. 5: 13—15 av N. J. Thornquist. Fria yttranden.

Kl. 7:30 e. m. Bönemöte av K. K. Hegglund. Predikan, O. Larson.

Söndagen den 2 december.

Kl. 10 f. m. Söndagsskola; talare, J. A. Wingblade.

Kl. 11 f. m. Predikan av J. P. Erickson. Kl. 2:30 e. m. Ungdomssession med eget program under ledning av O. Larson.

Kl. 7:30 e. m. Predikan av P. M. Meyer och M. Bergh.

Skriv till E. Hindorff i god tid och omtala, på vilket tåg ni kommer. Om ni kommer per G. T., köp biljett till Ferintosh.

Sex dödsoffer vid helsingborgsångaren Citos strandning. Enligt till rederiet ingångna telegram från befälhavaren på den vid Orkneyarna strandade hälsingborgsångaren Citos ha av ångarens till 23 man uppgående besättning sex man omkommit. Dessa äro andre mskinisten Otto Rodén, maskinmännen Otto Leonard Malm och Karl Alfred Ludvig Svensson, däcksmännen Axel Ludvig Andersson, Erik Achates Eriksson samt O. Johansson. En engelsk torpedbåt räddade nio man. Dessa hade upptagits ur vattnet, när en livbåt med 15 besättningsmän kantrade. Rörande de förolyckades hemvist har ännu ingen klarhet kunnat vinnas. Kaptenen meddelar också, att ångaren nu flottagits och införts till Kirkwall.

Brytning har ägt rum mellan norska kommunistpartiet och tredje internationalen, d. v. s. sovjetregeringen i Moskva.

Exkronprinsen åter i Tyskland

Erhåller Tysklands och Hollands tillåtelse att lämna Holland.

De allierade ämna söka ett nytt St. Helena för kejsaren.

Den i fångenskap varande tyske ex-kronprinsen Vilhelm Fredrik har erhållit holländska och tyska regeringarnas tillåtelse att lämna Wieringen för att begiva sig till Öes, övre Schlesien, varest han är i besittning av ett gods. Den holländska regeringen kungjorde officiellt den 10 dennes, att ex-kronprinsen tillsammans med von Mueller på morgonen överskridit gränsen. Händelsen har framkallat stor sensation, och Frankrike och England ha växlat noter med anledning av densamma. Frankrike, Belgien, Storbritannien, Italien och Japan hade tidigare genom sina ministrar protesterat till holländska utrikesministern Van Karnebek och påpekat, att dessa länder höllo Holland ansvarigt för ex-kronprinsen, och att det ej ägde rätt att tillåta hans avresa från Holland. På detta har holländske ministern svarat, att de icke kände sig berättigade att neka honom att lämna landet.

En not, undertecknad å det allierade Ambassadör-Rådets vägnar av Poincaré, har tillsänts den tyske chargé d'affaires, vilken var av följande lydelse:

"I de allierade regeringarnas namn, representerade genom ambassadörernas Råd, har jag härmed äran anhålla, att ni skyndsammast möjligt överlämnar denna not: Pressdepescher meddela, att tyska regeringen gett ex-kronprins Vilhelm Fredrik tillåtelse att återvända till Tyskland. Ehuru meddelandets riktighet bekräftats av tyska regeringen i Berlin, vägra vi att tro, att tyska regeringen har tagit ett så allvarsamt steg, vad än motiven kunna vara, som föranlett ett sådant beslut. Tyska regeringen kan ej gärna vara okunnig om vilka intryck en sådan handling skulle utöva på de allierade länderna, vare sig den var officiellt auktoriserad eller endast tolererad.

Under dessa förhållanden är det de allierade regeringarnas skyldighet att fästa tyska regeringens uppmärksamhet till den allvarsamma situation, händelsen framkallat, och att avfordra den en förklaring, huruvida underrättelser, de mottagit, äro korrekta."

Frankrike och England äro synnerligen förbittrade över att kronprinsen tillåtits avlägsna sig, och ententens regeringar fordra bestämt, att ex-kronprinsen skulle landsförvisas ur Tyskland. Holland synes ej vara en säker plats för kejserliga familjer, anser man i Paris på grund av det skedda, och man talar redan om ett nytt St. Helena, varest man kan ha ex-kejsar Vilhelm i säkert förvar.

Firandet av Lunds domkyrkas 800-årsjubileum tog den 17 sept. sin början kl. 7 f. m. Vädret var strålande vackert. Kl. 7—7:30 f. m. ägde klockringningen rum i stadens kyrkor. Stora massor högtidsklädda människor från hela provinsen voro tidigt i rörelse. Mellan kl. 8—9 ägde koralblåsning rum från kyrkans torn av Södra skånska infanteriregementets musikkår. Kl. 9 öppnades domkyrkans dörrar för de inbjudna, bland vilka märktes konungen, statsråden, representanter för utländska kyrkosamfund samt präst- och universitetsmän från hela landet. En högtidsgudstjänst hölls, varvid biskop Billing höll ett tal och en mängd andra prästmän medverkade. Kl. 3 hölls en historisk minnesfest i kyrkan med föredrag av prof. Rydbeck. Den 18 sept. hölls teologie doktorspromotion. Därvid promoverades till hedersdoktorer: Kyrkoherden i Hurdal och Feiring, Norge, kand. theol. E. J. Berggrav, t. f. kyrkoherden i Vallkärra, J. E. C. Bergström, rektorn vid Sigtuna folkhögskola dr Manfred Björkqvist, kyrkoherden i Halmstad och Sireköpinge H. E. Evander, biskopen i Borgå stift J. Gummerus, Estlands biskop Irbe, e. o. professoren vid Kristiania universitet S. O. P. Mowinckel, biskopen i Själlands stift H. Ostenfeld, professorn vid Köpenhamns universitet J. P. E. Pedersen, kyrkoherden i Ystad utnämnde kyrkoherden i St. Peters kloster och Norra Nöbelöf N. S. Stadener. Till doktorer efter avlagda prov promoverades K. F. A. Dahlbom, Östg., O. H. W. Wijkander, Smål., O. E. Briem, Lund, G. E. Hyylmö, Malmö, C. H. Rosen, Malmö, E. T. Ring, Kristianstad, O. F. Sjöberg, Göteborg, A. T. S. Nygren, Göteborg, D. A. V. Helander, Göteborg.

Lettland och Estland ha ingått en allians, närmare avsedd såsom defensiv, till skydd mot det bolshevistiska Ryssland.

EN MISSLYCKAD FASCISTREVOLT

Hitler och Ludendorff söka störta Bajerns regering.

Rykten gå att Ludendorff har begått självmord.

Den befarade fascistrevolutionen i Bajern har nu ägt rum men synes ha varit något för tidigt påbörjad och inskränkte sig till att bli en liten obetydlig kupp av endast ett dyygns varaktighet och resulterade i xon Ludendorffs och Hitlers arresterande.

De två fascistledarne ankommo d. 8 dennes till ett av diktator von Kahr kallat patriotiskt massmöte, åtföljda av 600 fascister, varvid Hitler förklarade, att den Knillingska regeringen hade störtats, och att Hitler ämnade uppträda som diktator, och att von Phöner utnämnts till Bajerns nye premier. Revolten gällde ej endast Bajerns regering, utan även centralregeringen. Han förklarade sig själv diktator för tyska Riket, med general Ludendorff som krigsminister och von Lossow som kommendör av Riksvärnstrupperna München skulle bli det Tyska Rikets huvudstad. Premierminister Knilling och inrikesminister Schweyer arresterades, och huset, vari mötet avhölls, omringades. Von Kahr och von Lossow, Riksvärnets kommendör, lyckades under tumultet komma undan och hastade till militärbarackerna, varest de lyckades uppbringa soldater och gjorde anfall på rebellerna.

Påföljande dag störmades krigsministerns byggnad, varest Hitler och Ludendorff tagit sin tillflykt och barrikerat sig, samt blevo efter en häftig strid, varvid ett flertal sårades, bland dem Hitler, tvingade att ge sig själv tillfånga. Dessförinnan hade von Kahr tillsänt de arresterade ett ultimatum att självmant ge sig tillfånga. Ludendorff och Hitler blevo arresterade, och senare meddelanden ge vid handen, att Ludendorff begått självmord, och att Hitler på något sätt lyckats undkomma. General von Lossow, Riksvärnets kommendör, har ordrat alla trupper i södra Bajern att göra frammarsch mot München, medan trupperna i norra Bajern erhållit befallning att förflytta sig till Fuerths baracker, Nürnberg.

Kanslär Stressemann och andra regeringsmedlemmar i Berlin äro synnerligen tillfredsställda över kuppens utgång, alldenstund densamma nu oskadliggjort Hitler och Ludendorff som upprorsstiftare. Kuppen medförde ock den tillfredsställelsen, att man kunde konstatera, att Bajern var villigt att försvara republiken även mot inre fiender. Det föres mycketgyckel över att en general med ett sådant anseende och en militär bana, som general Ludendorff, skulle låta förleda sig till att deltaga i en sådan "ölstugekupp." Flera framstående militärer ha uttalat sin förvåning såväl som sin sympati med Ludendorff för den löjliga roll han spelat i den ynkliga kuppen, och man har till och med uttalat, att en officer av Ludendorffs rang, som så grymt blivit förödmjukad, skulle ha förkortat sitt liv.

Möjligt är, att ryktet om Ludendorffs självmod byggts på dessa uttalanden, ty i skrivande stund har ingen bekräftelse av detta rykte inkommit.

EN KUNGLIG FÖDELSEDAG

Prinsessan Bernadotte har nyligen fyllt 65 år.

Den 24 oktober fyllde prinsessan Bernadotte 65 år. Stilla och tillbakadraget, som hon och hennes gemål alltid levat, är hon icke mycket känd för en större allmänhet, men en fläkt av romantik och intresse skall dock alltid sväva omkring hennes person, sedan konungasonen avsade sig arvsrätt och börd för att ingå äktenskap med henne. De, som känna prinsessan Bernadotte, kunna dock vittna om hennes nobla, varmhjärtade personlighet, hennes djupa religiösa intressen, som hon delar med make och barn, och hennes duglighet och insikter som husmoder i ett stort hem.

Bemärkelsedagen firade prinsessan i sitt hem på Östermalmsgatan i Stockholm, och dit kommo helt säkert många lyckönskningar och varma, vördnadsfulla tankar den dagen.

Jose Luis Blasio, som var privatsekreterare åt kejsar Maximilian av Mexiko under dennes korta regering, vilken slöt med hans avrättning, avled den 29 okt. i stor fattigdom i Mexikos huvudstad. Han hade vid 20 års ålder ingått i kejsarens tjänst och var den ende kvarlevande av hans hov. Hans död säges ha förorsakats av den uppskakning han erfor, då det berättades, att förra kejsarinnan avlidit i Belgien.

KODAK SAFETY FILM